

AKATAPPA

Aralık 2016 - Sayı 204

Aylık Şiir ve Eleştiri Dergisi

ISSN 1305 - 7685

Aytekin KARAÇOBAN

1000+1 SORU

215.
Göge fırça sallayan şu kavaklar
bir çizgi daha mı ekliyorlar her seferinde
bitmemiş tablolarına?

216.
Yapabilsem, görünmezliğin dalında
sabah akşam erkek sığırcığın
sesinin en kırılğan telleri üzerinden
dışisine döktüğü dili kendi dilime çevirebilsem,
en büyük şair ben mi olurum,
en büyük çevirmen ben?

217.
Geminin ardından koşan köpük,
kış bodoslamaya sapanacak mızrak ucu,
kabarcıkların öre söke dalgalandırdığı sancak...
kimbilir daha neler mi sanar kendini
pervaneyi unuttuğu yerde?

218.
Dağın diliyle konuştu hep babam
ovanın diliyle konuşurken anam.

Oğluma sorulsa,
yokluğun diliyle konuştuğumu söyler, kesin.
Kızıma sorulsa,
kırık aksanlı dilimden mi söz eder?

Altan DOĞAN

BELİT

eskiden etilerin kışı uzundu
buğdayları sevinçti
şarapları alevden

sarissa'ya yaz gelince
tanrı rüzgârdı
biterdi yerden

hattuşa'da kadınlara upuzun saygı vardı
kim bilir düşlerinin gittiği yeri
belki geri döndüler hiç beklemeden

Turgay DEĞİRMENCI

ACI

I.
“Toprak her yerde topraktır,
Nerede ölürsem
Orada gömün beni”
derdi, Sakine¹ ablam
ve yumdu gözlerini
Almanya gurbetinde.

II.
“Yunanistan’a mı gittin be çocuk”
Derdi babam,
Telefona her uzandığında
Kırmızı güller,
Mor menekşeler
Getirmemi bekliyor şimdi
Karaköy mezarlığında.

III.
Yüksel² ablam söylüyor gecenin içinde
Beyaz atlı şimdi geçti buradan

Ah! Ömrüm tükendi
Beyaz atın terkisinde

Mutsuzum
Ecelim mi kişnedi ne?/

1) Sakine Demirel

2) Yüksel Özkasap

Döndü Açıkgoz, Ece Apaydın, Tan Babür, Perihan Baykal, Ünsal Çankaya, Turgay Değirmenci, Altan Doğan, Ahmet Şerif Doğan, Oresay Özgür Doğan, Altay Ömer Erdoğan, Barış Erdoğan, Osman Serhat Erkekli, Mehmet Girgin, Nihan Işiker, Korkut Kabapalamut, Aytekin Karaçoban, Müştehir Karakaya, Zabit Karaköse, Nevzat Konşer, Hüseyin Korkmaz, Fahrettin Koyuncu, Tataryen Lokman, Cihan Oğuz, Tolga Özen, Tunay Özer, Hüseyin Peker, Mehmet Rayman, Şerif Temurtaş, Selçuk Topal, Oya Uysal, Berker Yörgüç.

ÜZGÜN GÜNLÜK VIII (Düşünce Ağırlıklı, Okuma ve Sinema Günlükleri)

Korkut KABAPALAMUT

16.06.16

Akşam. Çok sıcak. Daha da ısınıp 41 dereceye ulaşacak birkaç gün içinde. Çıkmak zorunda kalmam umarım. Yarın hariç tabii. Öğlen ofiste randevum var. Yeni icra takipleri söz konusu olacak muhtemelen... Sabah nispeten erken kalktım. Pek bir şey yapmadım. Dün gece karıştırdığım kitaplardan en fazla ilgimi çeken, genç İsviçreli romancı Roman Graf'ın *Bay Blanc* adlı romanı olmuştu ve gözlerim kapanma eğiliminde olmasına karşın yarım saatten fazla keyifle okumuştum. Ona sevinçle devam ettim. Yine bir yaşam kaçkını başkarakter var romanda. 40'lı yaşlarını sürerken birdenbire işinden çıkarılıyor. Bekâr. Haftada iki gün yemeğe gittiği annesi dışında kimseyle ilişkisi yok. O da romanın başlarında ölüyor zaten. Kendini yaşamdan neredeyse tümüyle izole etmiş. Zira buluttan nem kapan, son derece sağlamcı, takıntılı, paranoyak bir tip... Acıkınca ve evde oturmaktan sıkılınca yakınlardaki AVM'ye gittim. Öncesinde günlük işleri internetten ve telefon görüşmeleri kanalıyla halletmiştim. AVM'de fazla kalmadım. Yemek yedim, kahve içtim, biraz alışveriş ettim. Dönüşte, İngiltere-Galler maçının son 60 dakikalık bölümünü izledim. Berabere bitecek derken, İngilizler son saniyede güzel bir gol attı, üzüldüm... Sonra yine *Bay Blanc*'a devam ettim. Yorgunluk alametleri belirince 15 dakika kadar uzandım. Şimdi de bu satırları yazıyorum. Az sonra yemek yer ve okumaya kaldığım yerden devam ederim. Selçuk Baran'ın romanını da bir ara tamamlamam gerek. Fazla bir şey kalmadı. İki romanın başkarakterleri hayli benzeşiyor. Selçuk Baran belki daha iyi, derin bir yazar. Düşünür yanı Graf'a oranla çok ağır basıyor ama bu da kitabı biraz daha zor okunur, yorucu kılıyor. Bir de Graf'daki kara mizah, ironi Baran'da neredeyse hiç yok. Muhtemelen dönemin etkisi. Bir tercih yapmak gerek... Okumaktan sıkılırsam açıp antika, matrak bir Balkan filmi izlemem sürpriz olmaz. İyisinden birkaç tane saptadım. Eşref saatimi bekliyorlar. Hayat sıkıcı, yazmak biraz daha az.

18.06.16

Öğle. Dün hiçbir şey yazmamışım. Saat 1'e doğru büroya gidip müvekkil adaylarıyla görüştim. Vermek istedikleri iş çok yoğun, tek başıma altından kalkamayacağım büyüklükte olduğundan yazık ki geri çevirmek zorunda kaldım. Arkasından bir takip hazırlayıp adliyede açtım. Başka birkaç işi daha hallettikten sonra eve döndüm. Adliyede iki simit ve peynir yemekle yetindim. Hava sıcak olduğundan ve düzgün bir restoranta gidecek halim de olmadığından yemeği bu şekilde geçiştirdim. Kitap okumadım. Hem de hiç. Maç da izlemedim. Yatağa uzanıp tavan vantilatörünün altında serinlemeye çalıştım. Sonra T. Abuladze'nin *Dilek Ağacı* adlı mükemmel ama son derece trajik şaheserini izledim. Zayıfların, masumların düzen, otorite, gelenekler ve tüm bunlarla zehirlenmiş toplum tarafından nasıl gaddarca ezildiğini anlatan pastoral, lirik, epik bir film. Abuladze kuşkusuz büyük sanatçı... İspanya maçını sabırsızlıkla bekliyordum sonuçtan hiç umutlu olmasam da. 37. dakikada

ikinci golü aptalca bir hatayla yediğimiz an TV'nin başından öfkeyle kalktım. Gece yarısından sonra biraz okudum. Graf'ın romanı olağanüstü güzellikte. Başkarakter son derece egzantrik. Yazar onu müthiş ustalık, mizah ve kavrayışla anlatmış. Hüzün ve hayal kırıklıkları da eksik değil tabii. Has edebiyat meraklısı herkes okusun isterim.

Gece. *EyeInTheSky* adlı bir Hollywood filmi izledim. Philip K. Dick'in aynı adlı romanından uyarlanmış bir bilimkurgu sanıyordum. O niyetle filmin başına oturdum, değilmiş. Helen Mirren albay rolündeydi. İlk yarım saati biraz karışık, sıkıcıysa da sonrasında soluk soluğa izleniyor. İngiliz ve ABD propagandası kokmasına rağmen hayli sağlam film. Kötü adam, radikal İslamcılar. Karşı yandakilerin çoğu duyarlı, insancıl tipler tabii. Kenyalı bir kız çocuğunun yaşamını kurtarabilmek adına, intihar bombacısı teröristlerin yuvalandığı eve yapacakları hava operasyonunu uzun süre erteliyorlar (kız evin yakınlarında ekmek satıyor). Gerçekçi bulmadım... Öğlen yemeğe çıktım. Çok sıcak olduğundan derhal eve geri döndüm. *Bay Blanc*'ı bitirdim. Yaşam boyu unutmayacağım bir kitap ve karakter olacak muhtemelen. Sonrasında Baran'ın romanına zevkle devam ettim. 60 sayfa kadar bir şey kaldı. Muhtemelen bu gece biter.

19.06.16

Öğle. Tavan vantilatörü gürültüyle, hırsıyla dönüyor. Her zamanki gibi deliksiz uyudum. Rahatsız edici, yorucu düşler gördüm. Uzun zamandır görüşmediğim, defterden sildiğim iki eski arkadaşımın birliktedim. Bir marketten evde içmek üzere içki almış, sonra arkadaşlarımdan birinin ısrarı üzerine âlemden vazgeçip bir sinemaya gitmişiz. Film, son derece kalitesiz yerli bir animasyon. Bunun üzerine, 30. saniyede falan salondan hayal kırıklığı ve öfkeyle çıkıyoruz, bir yerlere gidip yemek yemeye karar veriyoruz, ancak nasıl oluyorsa birdenbire bu iki arkadaşımın son derece alımlı, güler yüzlü kız arkadaşları ortamda beliriveriyor. Ben partnersiz kalıyorum. Salondan çıktıktan sonra böylesi nahoş bir durumda ne yapacağıma karar vermeye çalışırken el çantamı salonda unuttuğumu fark ediyor ve tekrar o karanlığın içine panikle dalıyorum. Eşyalarım koridora savrulmuş durumda. Buna da şükür deyip gözlüğümü cüzdanımı, anahtarlığımı yerden toplamaya başlıyorum. Derken, düş burada bitmeye karar veriyor ya da ben uyanıyorum. Moral bozukluğuyla tabii... Dün Baran'ın romanını tamamladım. İlk olanakta diğer romanlarını, öykülerini okumak isterim. Etrafımı kuşatan kitap ordularından fırsat kalırsa tabii. Dün gece hızımı alamayıp yeni bir romana başlar gibi olmuşum, bugün ona devam ettim. Ha Jin'in *Savaş Artığı* adlı romanı. İngilizce yazılmış, ABD'de almadığı ödül kalmamış. Kore savaşını Çinli bir askerin gözünden, ustalıkla anlatan oylumlu bir roman. Bir yandan da İngiliz romancı David Lodge'un, ünlü yazar Henry James'in yaşamını yarı belgesel, yarı kurgusal bir yaklaşımla anlattığı *Yazar, Yazar* adlı romanından bir-iki sayfa okudum. Güzele benziyor. Ben iflah olmam...

Öğlen canım pastırma çekti. Bu sıcakta hiç de iyi bir fikir olmadığını düşünmeme karşın çıkıp aldım. Dönüşte pişirmeye cesaret edemedim, çiğ olarak tükettim. Bir şey benzemedi tabii ama en azından karnım doydu ve hevesim geçti... Lodge'un romanına devam ettim. Ha Jin'e şimdilik ara verdim. Savaş romanlarını ve filmlerini sevmem gerçekte. Hepsini birbirinin kopyası gibi geliyor bana, hiç de öyle olmamalarına karşın. Okumaktan sıkılınca film izleyeyim dedim. 28 ödüllü bir Romen filmi tercih ettim.

Bay Lazarescu'nun Ölümü. Ambulansla hastaneye kaldırıldıktan sonra, o hastane senin bu hastane benim sürüklenen, içkili olduğu için doktorlar tarafından sürekli aşağılanıp azarlanan, konuşmasına izin verilmeyen, teşhis ve tedavisi bir türlü gereği gibi yapılamayan yaşlı, yalnız bir adamın hikâyesi. Aksi gibi, aynı saatlerde çok kanlı bir trafik kazası yaşanıyor. Ambulans hemşiresinin, adamın gerekli sağlık hizmetini alması için verdiği mücadele olağanüstüydü. Filmin 150 dakika olduğunu bilsem izlemezdim muhtemelen. Üstelik görüntü de bilgisayar ekranının yarısı kadardı ve kalitesi düşüktü. Yine de pişman olmadım. Vaktim bol. Yalnızca sabrım sınırlı. Yönetmen de, seyircinin ilgisini film boyu uyanık tutmayı başarmış. Romanya'da sağlık sektörünün bizimkinden kötü olduğu izlenimi edindim. Film 2005 yapımı. Ortalama izleyici için hiçbir albenisi yok.

20.06.16

18.35. Ofisteyim. Saatin dokuza yaklaşmasını sabırsızlıkla bekliyorum. *Bir Delinin Hatıra Defteri*'ni Erdal Beşikçioğlu'ndan izleyeceğim. Sonunda o gün geldiği için mutluyum. Babam, keşke bana da bilet alsaydın dedi. Belki kırk yıldır sinema ve tiyatroya gitmemiştir. Ama tam bir *Behzat Ç.* ve Beşikçioğlu hayranı (tabii, Gogol de en sevdiği yazarlardan). Onun yeni dizisi *46 Yok Olan*'ı da beğeniyle izliyor. Ben henüz bakamadım, kitaplardan vakit kalmıyor. Umarım bir terslik, oyun iptali söz konusu olmaz... Saat 2'de ofisteydim. Bir müvekkil adayı ile uzunca bir süre görüştüğüm sonra yürüyerek adliyeye geçtim (boşanma). Yolda açıktan ve halsizlikten titremeye başlayacağımı hissedince en yakın restoranda iskender yedim. Fena değildi. Adliyeye vardığımda geç olmuştu. İcra müdürü tam da beklediğim üzere biraz mırın kırın ettikten sonra takibimi açmama olur verdi. Çok yorulduğum için büroya hemen geri dönemedim. Bir saate yakın avukatlar odasında klimanın karşısında oturdum. Gene de serinleyebildiğim söylenemez. Sıcaklık gölgede 42. Öyle olunca, taksiye atlayıp ofise geri döndüm, biraz uzandım, birkaç yakınımınla mesajlaştım. Aksi gibi bu akşam Bulut bize gelmiş. Epeydir gelmiyordu. Yalnız dün akşam bir-iki dakikalığına uğrayıp elimi öptü, babalar günümü kutladı. Kendi babası Etiyopya'da olunca, dublörü olarak beni belirledi demek ki garibim. Eh, onunla hukukumuz da bir baba-oğul hukukundan zayıf sayılmaz zaten. Çok hassas bir çocuk. Bizler yaşlanıp ölmeyelim diye büyümemeye karar vermiş. Keşke öyle bir şey olabilseydi... Sabah Henry James'in yaşamını anlatan Lodge romanına giderek artan bir hayranlık ve ilgiyle devam ettim. Yazar belli ki bu eser için inanılmaz bir ön hazırlık yapmış. James'in yaşamı boyunca ilişkide bulunduğu belli başlı herkesin hayatını incelemiş ve gerçeğe uygun olarak yer geldikçe romanına ustalıkla aktarmış. Henry James'in hiç evlenmediğini, hatta bir bakir olarak öldüğünü bilmiyordum. Yaşamı boyunca cinselliğe, en azından bizzat kendisinin de tarafı olacağı bir cinsellik biçimine ilgi duymamış. Kendini bir cinsel ilişki pozisyonu içinde tahayyül dahi edemiyor, bundan tiksiniyormuş. Benim pek anlamlandırabileceğim bir durum değil. Kanımca çok hayatı bir şeyi iskalamış ve büyük bir romancı olmuşsa da, bu yoksunluk nedeniyle insan olma, hatta bir canlı varlık olarak bu dünyaya tanıklık etme deneyimini tam olarak gerçekleştirememiş.

21.06.16

Günün ilk dakikaları. Eve yarım saat önce vardım. Bir saati epey geçti dönüş yolculuğum. Bayraklı iskelesinden

Ahmet Şerif DOĞAN

İBRAHİM

İçimden putlar geçiyordu
İbrahimleri kıra kıra

Kibrin heykelini döktüler suyuma
Huyum kurudu, yağmur ne güzel yağardı

Mini dualar bebelerin dudakları
Yalancı peygamberler sürüsüne serenattı
Yine de kabul gördü

Ve pir parça gökkuşağı bağlandı
Dünyanın arsız göbeğine

Doğrucu şeytan açılışını yaptı
Kurdelasını kesti arsızlığını

Gazimir epey bir sürüyor. Hemen düş aldım. Biraz bizimkilerle sohbet ettim. Salon, tahminimden küçük ama sevimliydi. Saat tam dokuzda kapılar açıldı, ben yerimi yaklaşık bir dakika içinde buldum. Ancak seyircilerin tamamının yerlerini alması 22 dakika sürdü. Ben normalde, otobüste bile koltuğunu bulmakta çok zorlanan, oryantasyon özürülü biriyimdir. Bunu bildiğim için erkenden salona geldim. Ancak çoğunluk inanılmaz derecede pervasız ve gamsızdı. Oyunun başlangıç saatinden 7 dakika sonra içeri giren, bir de üzerine koltuklarını beğenmeyip daha stratejik noktalar arayarak hastası gruplar vardı. Bu yüzden oyunun başlaması biraz gecikti. Başladıktan sonra da hiç utanmadan cep telefonunu çıkarıp, flaş da çalıştırarak Beşikçioğlu'nun fotoğrafını çekenler oldu. Yanımda oturan genç erkek izleyici, bunu oyun süresince periyodik olarak yaptı. Sanki turistik geziye çıkmışlar, artık bu derece kendini bilmezliği aklım almıyor. Hiç oyuncunun ya da seyircilerin dikkatini dağıtır mıyım endişesi yok. Seyircinin yüksek sesle güldüğü sahnelerde ben sessizdim. Benim hafifçe güldüğüm kısımlara da çoğunluk tepki vermedi. Sinemada da böyle olur. Seyirci hep erotik espri ve jestlere, aptalca ya da bayağı şakalara katılarak güler. Bunun neden böyle olduğu konusunda bir fikrim yok. Sanırım ufukları o kadar. Espri ne derece hafifse, tepki o kadar şiddetli oluyor... Beşikçioğlu salt oynamadı, vincin üzerinde akrobatik hareketler de sergiledi eşzamanlı olarak. Bir de usta bir operatör gibi vinci her yöne doğru hareket ettirdi. Salon genelde çok sıcaktı. Beşikçioğlu'nun performansı, beklediğim üzere olabilecek en üst seviyedeydi. Bu kadar iyi oynayacak başka oyuncular da bulunur dünyada mutlaka; ama bundan daha iyisi artık pek mümkün değil gibi. Beni çok etkileyen salt iki sahne oldu. Bunlar büyük ihtimalle hikâyenin de en vurucu, dokunaklı bölümleriydi... Seyircinin yersiz alkış ve kahkahalarından rahatsız oldum. Sonuçta bu, yüksek sesle gülünecek hafif bir komedi değil. Neyse ki oyuncu vinçten aşağı düşmedi. Bir keresinde düşüp sakatlandığını internette okudum. Performans tam bir saat sürdü. Hepimiz Beşikçioğlu'nu ayakta alkışladık.

İki Şairden Bir Şaire Bakış:
ENİS BATUR'UN YANIK DİVANI;
SONSUZ DİVAN

Hüseyin PEKER – Altay Ömer
ERDOĞAN

RUE MOUFFETARD

İki teneke trompet, bir yorgun trombon,
öteki ellerinde bozuk paralar için şapkaları,
dökülüyor üstü başı üçünün de, Litvanya'dan
buraya bir umut gelmiş ve iş bulamamışlar,
kalmış geriye köy düğünlerinden artmış
şu başıbozuk caz triosu: Yüzlerindeki ifade
yaşadıklarının amansız derin çizgileriyle
yıpranmış, gülümsüyorlar talihsizliklerine
bakarak: Yaz yağmurunun hızlı damlaları
sokaktan geçenlerin tek bir notayı olsun
işitmelerinin vicdani açıklaması.

Talihli bir çocuk olarak doğdum, talihli yaşadım.
Yapabildiklerimi kim olsa yapardı, avuç işte,
dünyaya daha fazla zarar verebilirdim. Ne mi
yaptım, yapıyorum: Ötekiler hızla gelip geçiyorlar,
ben oturduğum yerden dikkatle bir o yana bir bu
yana bakıyorum. Şapkaya uzanan elim kaleme
dönüyor, kulaklarımdan beynimin merkezine
peşpeşe yayılan notalar yağmurdan hızlı
hareket ediyor, kendi dillerinden teşekkür
kelimeleriyle sona eriyor konser: Birden
parlıyor bakıra çalan ıslak taşları sokağın.

ENİS BATUR

Yanık Dîvan (Dramatik Şiirler 2010 – 2016) adlı kitabından,
Kırmızı Kedi Yayınevi, İstanbul Eylül 2016, s.16

Hüseyin Peker:

Enis Batur alışık olmadığımız türden bir ozan. Onlarca
deneme kitabının arasına bir o kadar da şiir kitabı kıstırmış,
romanlarla pekiştirmiş, kısaca gerek eriştiği konular,
saçaklandığı türler arasında Ahmet Oktay'ın Enis Batur şiiri için
odaklandığı şu satırları çok önemsiyorum: “Tanrıbilimsel
sorunlardan varoluşsal ve siyasal sorunlara, ekonomik-politik
kuramlardan poetika kuramlarına; uygarlığın kültürel uzamının
her yanına el atan, yüzlerce
metinlerarası ve kültürlerarası ilişkiler.” Belki bu tanım
içinde Batur'un deneme'den aldığı geniş yelpazeyi bir ölçüde
şiirine yedirdiği, müziğin her türlü tınısını, biçimde şiire
yerleştirdiği teknik olanakları izlemek mümkün onda.

Bu yabancı isimli şiirde de en azından bir yanıyla “snob” bir
çıkış noktası da sezmiyor değil insan. Kelimeleri kırarak,
dizeleri devrik cümlelere bölmesiyle de yer yer Necatigil
ustalığından sesler yarattığı, bunu sürdürmekten de keyif aldığı
okuyanlarca bililir. Sanki her dize, bir sonrakinde biter ve
tamamlanır. Bir çeşit nefes alma işidir, bu teneffüs işleminde.

Gene bu şiirde ve son kitabı Yanık Dîvan'daki çoğu şiirde
dikkatimizi çeken şey, iki bölüme ayıracağımız şiirlerin ortadan
sonra açılması ve patlamasıdır. Sanki orta bölümden sonra
“Talihli bir çocuk olarak doğdum, talihli olarak yaşadım”
derken şiir bir iç dökmeye dönüşüp, içsel ve geçmişe bağlı
hesaplaşmayla uzuyor. Bunu diğer şiirlerden de örneklerle
çoğaltmak mümkün:

“demek ki dolanıyor kafamdaki makaraya
görüntüler.”

(...)

“Providence'in görüntü yönetmeni dikkatle
dinliyor talimatımı: Yanardöneri dilim
döndüğünce anlatmaya çalışıyorum kırık
dökük kelimelerle:” (s.11)

“Yanardöner” başlıklı bu şiirde “Biliyorum, biliyorum
çoktan anladım / o filmi çekemeyeceğimi ben.” diye söze
başladığında kuşku ürpertisi yaratmışken, sonunda makarayı
yine sarıyor, ve talimatını dikkatle dinleyen bir yönetmene
dönüşüyor. Bu denli karmaşa dolu, yeryüzünde o noktadan bu
noktaya rahatlıkla atlayan bir şiirsel potada, kafa karıştıran,
hatta

anlaşılması değil de erişilmesi güç doruklarda kendini
durmadan irdeleyen ve anlatan bir ruhla karşı karşıya
kalmaktayız. Enis Batur anlatımcı bir ozan mıdır? Buna da evet
demek güç. Belki denemeden gelme bir akıcılık, onun
varoluşçu (eksistansiyalist) yapısını kapımıza yıgar, hep boğazı
tıkanan, dölü seyrelmiş, takma diş takırlarıyla yazılan bir şiire
dönüşmüş uzatmalarıyla karşılaştırır bizi : (Bkz. Epigrafiya,
s.39)

“Kızıl kahve bir gölün dibine doğru batıyoruz” (s.106) diye
bitirdiği Yanık Dîvan'da “memleket yanıyor” (s.105), “bütün
yıl canlı cansız bombalarla kana bulandı her yer” (s.73) gibi
toplumsal yakınmaların güncel uzantıları da var. Ama karamsar
ölülerden taşmadan. Kendiyle sürekli konuşan ve bunu
hesaplaşırca bizle paylaşan, hatta bizi şiirin içine katan
ozan, makara gerisin geri boş yere karamsarlığında bir sinema
operatörüne dönüştüğü gibi Fransa'dan ülkesine atlayan bir uzun
ayaklı hava pilotu seyrinde her zaman:

“Elimdeki kitaptan dolayı nasıl
Alman, cebimdeki metro bileti yüzünden
Fransız, kulaklığından sızan Nono ile
İtalyan olmamışım, aklımdan geçen
Bulgakov mu bir süreliğine Rus kılacak
beni?” (s.15)

Metin Cengiz onu anlatırken : “Kitabı uzun bir yürüyüş, zor
ele gelir, kendini sürekli üretebilen bir metinle karşı karşıyayız
demektir bu” der. Bir yanıyla ses, bir yanıyla söz

olduğunu savladığı ritimden ezgiye, sesle ilgili teknik birçok
özellige sahip şiir olduğunu iddia eder. Ataoğlu Behramoğlu ise
Batur'da, geleneksel ve çağdaş şiirimizin en geniş alanını
oluşturan lirik alana özgü ses ve yapı öğelerinin dışında kalan
bir şiir çalıştığını söyler

şairin. İmge değerindeki benzetme ve eğretilemelerle ilgili
olduğunu söylemek de güç diye ekler.

Mehmet H. Doğan, Batur için “Şiir dünyası onu yadsımıyor,
ama bağrına da basmıyordu” der. Evet ayrıksı bir şiirin daha
doğrusu Batur şiirinin yaratıcısı kaldı hep. Kendi kalesinde,
geniş tuttuğu evreninde koşturdu durdu. İnsanları göstermeyen,
kendi ağlarını çözen, çoğu da ören... Orhan Koçak'ın
“genişletilmiş ve dolayımlanmış narsizmin kadrosu”na dahil
ettiği Batur, Öksürük adlı şiirinde koyu karamsarlığıyla bir şeyi
daha işaret eder bize: “inoperabl tümör”. Devamı son
şairlerinize, ezberimde hepsi dediği bir çeşit kanseri işaretler
dizelerin kalan kısmı: “[“Kanser Grafisi”yle eş zamanlı şiirlerde
geçmiyor kelime. (...) İmdi, daha önce sormuştum: Sessizlik
var mıdır – olabilir mi? Ve: Nerede? İki ‘nerede’den bir yere
ulaşacağız.]” (s.43-44)

Yaşandığını kabul ediyor, hala aşk şiirleri yazdığını da bize
şikâyet ile aktarıyor: yüzüne gözüne buluşturduğu bir hayat bu!
Biz Batur şiirini kendine özgü, farklı anlatım yükleriyle sevdik,

zengin zamanlar ürettik anladığımızdan. Öyle bir otoportre ki bu! Bir tek sert gururu yansıyor, bir de teklifi hep Yanık Dîvan perçeminde. Bildiğimiz dîvanlardan değil, bir sonsuz dîvan adeta!

Altay Ömer Erdoğan:

Her şeyden önce “dramatik şiir” kavramına değinerek başlamak gerek diye düşünüyorum. Şiirde dramatisasyon içermeden dramatik olan şiir en çok sahne sanatlarından beslendiği hâlde şiirde şiirin opera hâlini besliyor bana kalırsa. Enis Batur’da Opera’nın epiğe çalıştığını ve Türkçe şiirde ritimler ve sesler düzeni olarak belleklere kazındığını da unutmayalım öte yandan. Dramatik şiirde söylem gücü şiirin sahne sahne düşünülmüş olmasındandır. Anlam ve hoş duyu okurun tahayyülüne terk edilmiştir. İnsanın kendisiyle konuşsa bile dram sayıldığı bu çağda, dramatik olma hâli bu sefer tematik bütünden alıyor yanık kokusunu. Bu bağlamda Enis Batur’u dramatik şiir serüveni üzerinden dîvanlar şairi olarak görmek ve okumak anlamlı olur diye düşünüyorum. Gri Dîvan, Seferî Dîvan, Barok Dîvan, Alaca Dîvan, Ağırıştırıcı Sebepler Dîvanı kitaplarını anımsayalım ve anımsatalım. Doğan Hızlan, “Dîvan sözcüğü birçok şairde, içeriğin, geleneksel izdüşümün de çağrıştıracısıdır” dedikten sonra “Belki bu ad okuru koşullandırabilir” diye de ekliyor.

Şiir okurunun Enis Batur ilgisi ve okumaları da, belli koşullanmalar üzerinden biçimleniyor. Okur, Batur şiirinin anlam yatağında gezinirken aslında farklı anlamlar ve çağrışımlar peşinde koşuyor. “İyi şairin, iyi şiirlerinin her birinin, kırk anlamı, yedi çağrışımı vardır. Batur da bu şairler taifesinin içindedir” diyor ya Hızlan; bu yüzden Batur şiiri çevresinde, bu anlamlara ve çağrışımlara çalışan bir okur taifesi de oluşuyor bir bakıma. Kült bir şiir Batur şiiri, görmenin bir kültürlenme biçimi olduğunu yansıtıyor öte yandan. Batur, dünyanın her yanında olduğu hâlde kozasına da sıkı sıkıya bağlı bir şair. Kelebek olup uçmaya yeltenmiyor. Kozasını daha da sıkılaştırmak için gelenek ile tekno-dünya arasındaki silik sınırı belirginleştirerek sentezi önemsiyor. Hayatın şehirlere ve nehirlere dayandığını da hissettiriyor bize.

Enis Batur’u özetleyen cümle de yukarıda alıntıladığımız şiirde yatıyor aslında; “Talihli bir çocuk olarak doğdum, talihli yaşadım.” (S.17) Ben, sırf bu cümleden hareketle bile “snob” yakıştırmaya uzak durmayı yeğliyorum. Yine de Batur’u ve şiirini farklılaştıran etkeni ortaya çıkarmamız gerektiğine inanıyorum. Onu bağrımıza basacak nedenler türetebiliriz bu sayede. Batur’un hayatı kabulü, gündelik ile ilişkilene biçimi, itiraz yapısı, toplumsal ilgisi genelden farklı. Solo tavrı sayesinde ördüğü kozasını “fildişi kulesi” olarak adlandıranlar olmadı değil. Aslında Batur, talihinin sonucu bir şair olarak adlandırmalardan çok, seçkin bir edebiyatı önceliğine almış olmasıyla kendini yeterince tanımlamıştır. Olgunlaştırılmış bir şiir sahibi olan Batur’un etkinliği de bu tanıma koşut verimli yapıtlara vakıftır. Entelektüel bir şiir olarak da adlandırılacak bu toplam, en çok da donuk olmayan, mazmunlaşmamış sözcük – imge yapısıyla dikkati çekiyor. Modern dîvana çalışıyor bir bakıma. Epigrafya edebiyatına vaktini adaması da, ironiden öteye geçmiyor sanırsam; “eskiden hoş tınılar taşıyan şiirlerinden / şimdi takma diş takırtıları yayılıyor.” (Epigrafya adlı şiir, s.39; Ben, Yanık Dîvan’da İnat adlı şiiri sevdim bu arada.)

Batur’a yöneltilen eleştirilerin başında, ülke gündemine, toplumsal çalkantılara uzak oluşu gelir. Oysa Yanık Dîvan’da toplumsal çalkantıdan payına düşeni esirgemediği görülüyor Batur’un. “Memleket yanıyor. Ömrüm sönmek bilmeyen / yangınların ortasında geçti. Ruhum kavruk,” (Kızıl adlı şiir, s.105) dizeleri bu payı örneklemeye yeter sanırım. Edebiyat sosyoloji açısından ele alındığında, toplumsalın seçkin algısını temsil niteliği taşımasıyla anlamlıdır. Çünkü “Zaman siliyor her

MUKTEDİR

/Bilenler üzülenlerdi oysa her şey tıkrındaydı
dalgın yakalarda o "şehr-i granada'nın gülleri"

Ağır ağır yansıtacağım kuğunun demli hâllerini
beni dikkatle seyreden seçilmiş kalabalığa
acıyı taklit edeceğim ve hüznü sıcakkanlı
doğruyu, dalından olgun meyve düşüreceğim
ayakların dibine, herkes boşluğunu yazacak
dağıtılmış içli kâğıtlara
havada çokyüzlü bir keşmekeş çınlayacak olan
saatler yetmeyecek biçimden biçime
değişerek, iyinin uyum fırsatlarına çamur ve
taş, kimlik ve kahkaha kütüğe çakılan
gökyüzü.

Ey sevgili canlılar hazırlayın gölgelerinizi
birazdan genetik rozetleriniz takılacak
huzurda, rüzgâr açacak akıllı penceresini
ummana, kubaracak yine ironik kuruntu
tutarlı iş yaşam dengesi,dolanıp duracak
yine uzamında, o başkalaşımaya yavaşça
akıp gidecek üstünüze sinen vurdumduymaz
becerikli içerikler analizler şemalar tanımlar
yarım yamalak müstafi aşklar
rol taciri baş tacı unvanlı körlükler
ikili ahlaklar akıllı hayatlar.

Sürüye kurt ekliyor bozkır ışılgı.

şeyi, izlerin izlerini yok ediyor / geçip giderken. / Bir tek korkunun nabızı kalıyor geriye.” (Şüphe adlı şiir, s.58) Batur, bir seyyah gibi izlerin izlerini takip ediyor şiir serüveninde. O yüzden nabızı olan bir şiir kaleme alıyor. Şiiri “imbikten geçirilmiş bir dünya, insanın akıl içi, akıl üstü serüveninin dili” olarak tanımlayan Batur, anlatımcı olmaktan çok varoluşsal soruları ve sorunları açıklayan, genişleten tavrıyla dikkat çekiyor bana kalırsa. Anlattığı imbikten geçirilmiş bir dünya ve o, kendi yaşantı parçalarını aktarıyor. Oradan bir şiir bilgisine gidilebileceğini inşa ediyor bu tavrıyla.

Tavır şairi değil Batur! Taraf da değil. Felsefesi olanın yeri de olsun istiyor, tınısı da; gölgeli, gri tona çalışıyor söz bilinciyle. Batı – Doğu, geleneksel – modern, yerel – evrensel sentezlerine duygu ile düşünce sentezini ekliyor. Duygusu olan düşünce (tersi de mümkün; düşüncesi olan duygu) yazıyor Batur şiirini. Okuru etkilemeye yönelik herhangi bir oyun bulamazsınız. Belki de bu yüzden akıllarda kalan, sosyal medyada paylaşılan, eylem ima etmek için gündelik hayatın içinde kullanılan bir şiiri yok. Ama Yanık Dîvan ile okura daha fazla adım atmış Batur; Haydar Ergülen’in “Okurunun yetişmekte zorlandığı ve aynı zamanda okur yetiştiren / okurunu yetiştiren bir şair ve yazar” olarak gördüğü Enis Batur için bu adımın gelecek kitaplarında daha da belirginleşeceğini seziyorum. O, “Vaktim kalmadı, bana / bölünmez bir durgunluk gerek artık.” diyor Sesler şiirinde. Sonsuz Dîvan’a geçiyor.

Biz bölünebilir hareketlenmelere çalışıyoruz zihin haritamızda!

Osman Serhat ERKEKLİ

347. Ramis Dara'nın günlüklerini özlemişim. Bir kesit sunuyorum

30 Eylül 2016: Asfaltın kenarında duvar dibinde derdine derman diye harıl harıl ayırkotu yiyordu tekircik. Göz göze geldik istemsizce. Ve hemen kaçırdım bakışlarımı, ürküp kaçmasın diye.

2 Ekim 2016: Hayatımda elmaya yaptığım haksızlığı herhangi bir insana yapmadım. O Anadolu insanına ve bana da hep sonsuz cömert yaklaşıyorken, ben onu hep ihmal ediyorum...

3 Ekim 2016: "Armitta armit kalmış mı?", "Armitta armit kalmış mı?"...

Bursa'nın göbeği Setbaşı'nda kaldırımda duyduğum bu sözler günümü ısıtıverdi... Kulağındaki telefona konuşan kişinin aldığı cevabı duymadım. Zaten o da duyamıyordu ki sorusunu tekrarlamaya devam ediyordu..."Armitta..."

4 Ekim 2016: Ege köylülerine kırları akla getiren "palamut", İstanbul başta Marmaralılar içinse, 'her sonbahar' denizden kopup gelen özel bir tadın adı. Egeli çocukluğumda harçlık için ağaçlardan palamut toplamışlığım varsa, şu yaşlarımda da Bursa'da balıkçıların sunduğu lezzetle gözümün gönlümün ve damağımın kamaşması var. 'Yaşa var ol' palamut!

6 Ekim 2016: 18 kısa filmde oluşma "Paris, je t'aime", başlarda biraz sıkılarak izlediysem de sonlarda şölen duygusuyla tamamladım. 'Adı güzel (ama unuttuğum) - kendi güzel' (hatırlıyordum biraz biraz) Montsouris parkında ekran aracılığıyla da olsa gezinmek, ömrümün kalanında Paris'e gitme şansım olamayacağına göre, hoş bir teselli ikramiyesi yerine geçti...

348. Normallik sağlıklılıkla aynı şey değildir. Mesela Einstein normal bir insan olsaydı bilimsel gelişmeler eksik kalırdı.

349. Hakkı Ekşi aradı; telefonu sürpriz olarak Kenan Sarılioğlu'na verdi. Çok sevindim. Özlemişim. Mükemmel bir aforizma yazarı ve doğuştan şairdir.

350. Mehmet Sarsmaz ile konuştuk. Emekli oldu. Kinik bir kişiliktir. Yani fazla dürüst. Şimdi de insanların samimiyetine inancını yitirmiş. Telefon görüşmeleri için ıvır zıvır şeyler diyor.

351. Sevil Avşar ile saatlerce bir radyo tamircisi aradık İstanbul'da. Bulduk ama karı koca dükkanda yatıp kalkan iki hasta ile karşılaştık. Biraz bana benziyorlardı. Bir kafeste iki yaralı kuş gibiydiler. Üzülerek döndük. Adam radyonun içine yıldızlarda yetişen bir çiçeğin kokusunu sıktı. Bütün ev tanrı koktu.

352. Sevil Avşar Ozan Öztepe'nin Abra Kadavra adlı kitabını okuyor şimdi yanında. Çok kıskandım; çok zekice buluşlarla şiiri yakalamış, dedi. Yeni bir muhalif sese ihtiyacımız vardı, Ozan Öztepe bu ihtiyacımızı karşılıyor; bütün has şairler gibi meselesi olan bir şair, diye ekledi.

353. Kuş Olup Uçtu Zaman Ümit Öztürk dostumun yeni kitabı. Ta 1990'lardan Bostancı'da Salah Birsal toplantılarından tanırım. Ayrıca Sevil'i bana tanıştıran O'dur.

BOZKIR SILASI

upuzun geceyi bitirdi unufak sözün çiyi
bozkırda bir gülü okudu, hı hı böyle iyi!

küflü süngere gömülü kıracın dili;
kırbacın kustuğu eziyet--
ödünsüz gayri; sus, peki!

kıvılcımlandı sızı, kabuğum cız etti,
efkârı çok fena; şarap dök mezarına,
dil kıymığının kârı, usanç.

sıza sıza aktı yel; birikirse kasırğa çıkar,
güzün üstüne devirir yaprağını takvim
kış iniler; doğuda bir kadının kalbi gibi.

dağa nispet yürür güzel bir ırmak
dökülüşü hangi denize kısmetti ki.

kuş haritasında kekligi
kör bir avcı vurdu;
kudurdu kuytuda kara kara bir karayel.

dağda kar fırtınası kılıklı kışlarda
kazağı yırtık pırtık, kapıda
merhameti tırmalıyor bir el
sevinci aralıyor zülfünden bir yel

kurşunu kan tutar; tutar kuşu,
gömer gök,
gömdüğü yer bozkır silası; hı hı böyle iyi.

354. 15 Ekim'de Kadıköy'de imza günüm vardı. İlgi gördü. Yeni insanlarla tanıştım.

355. Şöyle desek yanlış olabilir. Ama gerçeğe yakın: Hayatını kaybetti isen her şeyini kaybetmiş gibisindir. Bu söz fitik ameliyatı ol diyenlere hastane mikrobunu hatırlatmak amacıyla aklıma geldi.

356. Kavrulmuş bir buğday tanesinin kokusu bile bana evi sevdireyor. Hele kışın.

357. Şükrü Sever ile oturduk. O da Küçükyalı'da. Dertleşme gibi geçti görüşme. Çocuk yetiştiriyor. Epeydir şiirden uzak kaldığını söylüyor. Bir şiir dosyası varmış; kitaplaşmaya hazır. Son zamanlarda Ozan Öztepe ile yeniden konuştuk. Marmara'da İstanbul açıklarında batan bir Prens Ada'sının yerinde yüzen bir deniz müzesi tasarlıyor. Mimar olarak uçuk fikirleri var.

358. Sevil Avşar diyor ki: İnsanoğlu ne kadar yüz göz. Cenaze evlerini hatırla.

359. Gurur insanı öldürebilir.

TANIK

Eski deniz çapaları demir çekiçleri seslerle yalıtılmış parafin
Megofanda içini çeken parlak bir balık-şehre dalınca gölgede
Meydanı süsleyen heykel biçimli cam ısırıklar-acı için
Biraz pratik gerekli ve bir tanık
(eski günlerin tozlu beyaz bayrakları
tekne yarışları ve start çizgisinde erimiş bir sörf tahtası)

Ellerim ellerinde üç kişiyiz
yoga yapan diri kuşlar ve ötesinde batmış güneşlerin teleği
kahvaltı servisinde bir ısıltı-güvenli
hayatın beyaz ekmeği
yağmalama için
işaretlerle dolu

Gördüm şeytan plajına yaklaşan tekne sarsıntısını
ayaklarını karnına çekmiş yedi kişi- bir hamala sormalı
uzağa sürükleyerek bıraktı kara-tavuklarını
ama deniz canları istiflenmiş yosun rengi
bir kılçık sarayı gibi dikilmiş
küçük meydanda

Balığa dönen bir aşkı konuşanlar geçiyor meydanın içlerine
ara sokakların kabaran evlerine-mayanın köpürttüğü
yeni bir yas gibi
para konuşanlar
çalışma saatinde

Kimse ayrılmıyor gökten
kum yığınları gibi
kurabiyeler
mendiller arasında sürüngen
zaman-
çalıyor saatleri vakti külçelerinden

Ama çekiç
Şarkıyı biliyor

HAİKULAR

DÜŞ KALINTISI GÜZ
Söylenip çöpçü
Hesabını tutuyor
Üç beş yaprağın.

DÜŞ İZLER GİBİ GÜZÜ İZLE
Oyalayıcı
Rüzgârın yaprakları
Kovalayışı.

SON BAHAR DA DÜŞTÜ
Budandı say dal
Güz yeli esti biçti
Tüm yaprakları.

ANIMSAMALI

Oradaydık, uzak değil.
Maviydik, gök yüzümüzdü.
Aydınlık. Duru.

Pınarın ilk haliydik, gözeydik.
Tertemiz. Arı.
Akıyorduk coşkunca, deliydi kanımız.
Uçuyorduk göklere, havalanıp.
Bulutlar yastığımız.

Hayallerde oldururdük olmazı.
Umutlarımızla yeşildik.
Bahardı bakışımız.
Ayağımız yere basmazdı.

Güz olup unuttuk baharı.
Güzeldi bahar, güzellikti.
Anımsamalı, anımsamalı.

Gebze, 21.5.2016

KARGALAR

hakkında konuşuluyordu başkasının
kargalar birbirine girdi
gri siyah küçük bir anaför
sönmüş ocak isli kazan

eski bir çamaşır günü
çocukluğun pirinç kadar taşları
sapanla fırlattığı
önce bir kuşa sonra bilinmezliğe

kargalar birbirine girdi
biz altlarında son derece medeni
neredeyse madeni heykellerdik
boklu primatlardan nerelere geldik

asabımız bozulsa
iki suriyeli bulur ağzını burnunu kırardık
bizse evet yine son derece medeni
ve tartışılmayacak derecede ahşap

mesela beni yere attılar yılanı dönüşmedim
oysa zaten ben bir yılanım
elma yiyorum rakı içiyorum
kargalar yukarda birbirinden geçiyor

ben bir yılanım
içimden içime geçiyorum içimden içime

ben bir yılanım
kehribar rengi gözlerimin deniziyim

ben bir yılanım
bütün gördüklerim içimde yüzüyor

ben bir yılanım
en basiti yıllarıym bir ömrün.

RÜZGÂR ÖĞÜDÜ

Mehmet GİRĞİN

Çıkış yok elbette, kapılar hiçe açılıyor, pencerelerde kan.

*

Rüzgâr düşünüyor: bozkırın boşluğunu ve bozkırın bolluğunu
Siz de düşünün.

*

Hüzün ve asilik iki ayrı kadehteydi. Karıştırdım ve içtim. Şiir
oldu.

*

Herkes kendini savunuyordu, hepimizi hiç kimse
savunmuyordu/ salvolar

*

Gökyüzünü paylaş- gökyüzünden kimseye zarar gelmez.

*

Bir süre görüşmeyelim. Beş, on, on beş sene olabilir. Süre
başlamıştır.

*

Yazları kuruyan, ilkbaharda akan küçücük dereler, kar sularıyla
beslenen, işte o ben.

*

Keler tadında şehirler kurmalıyız.

*

Kentler göğü kesen bıçaklar.

*

Ay hüzünlü/ Karınca ihtiyar
Dünya yırtık/Balina proleter

*

Korkarak uzaklaşıyoruz birbirimizden, köşede buluşmak
dileğiyle.

*

Sadece insan olmak yetmez ki şaire.

*

Orman yangını bu, baştanbaşa sabır.

*

Gecenin kalemi yıldızlardır, tükenmez aşkı yazmakla.

*

Kurtlanmışsa toprak, bileyaşı kemiriyorsa boşluğu,
dönüyorsa günebakanlar şaire, ey insan cilasını dök
medeniyetin, dön ilke.

*

Sıkıştırıyorlar ışıkla, ıslanamıyorum bile. Ruhum yenik, dalgalı
yorgunluklar, yosunlar, kasabalar ve kalbim. (Delik deşik)
Değişik bir duruş, değişik bir gülüş. Oyun oynuyor sanki.
Karınca yuvalarını seyrediyor. Siyahî yalnızlıkları görüyor.
Karıncaların da ekmek kavgası var mıdır ki. Nehir'i
güldürüyorum. Sen çok komiksin diyor. Şarkılar söylüyoruz.
Kimse elini vermiyor. Bulutlar bile. Okan geliyor. Ne güzel bir
askerin sapaşğlam gelmesi. Ölmeden öldürmeden. Bir de kuzu
kesmek. Sesini duymasak en azından.

*

Hayat şöyledir. Bir dağı tırmanırsın. Yanındakiler de tırmanır.
Terlersin. Su içersin. Bence o dağa yolculuk önemlidir.
Ağaçlarla sohbet önemlidir. Çünkü dağı aşamazsın. Aşsan da
küçük bir düzlükten sonra dik bir yamaç daha karşına çıkar.
Düzlük ve yamaç. İşte hayat.

*

Kendimi inşa ediyordum. Kaçak kat çıkmışım. Kaçak kat
şiiirmiş.

*

Kalbim kuş olduğunda yazabildim şiiirlerimi.

*

Berker YÖRGÜÇ

SABAHI BEKLEMEDEN IŞIKLAR

1.

Başımda, saatine bakarak bekleyen zebani
Kapanış saatinden sonra içeri kimseyi almayan firavun
Şimdi her market alışverişi
Bir kralın sofrasına doğrudur
Ne zaman bir liste tutulsa
Trene bindirilen esirleri andırır bana
Çünkü müfredatın dışına çıkmayan öğretmenler de suçludur

2.

Doruklarında rüzgâra kanıp uyuklayan dervişim
Göğün en genişini,
Törenden kaçıp çimlere uzandığımda gördüm.
Yemeğimiz, suyun sıcaklığını bilen kazanlarda kaynar
Saçlarını dağıldıkça gevşer zincirlerim
Çalınan her kapının arkasında padişah homurtuları var
Bana arkadaşır bacağımdan tırmanan örümcek
İzinden dönmeyen asker, ilk molada kaçan yolcular

3.

Her geç gelene ceza kâğıtları imzalatan nemrut
Gözümü kapatınca yürüdüğüm sokaklar
Hac yolu olur bana
Çölde, akşamları ziyaretçilerini kabul edecek Aliler
Artık mesai saatinde, şirket tanıtımlarında
Şimdi koltuğa sıkışmıştır,
Uzanınca toprağın karnını acıtan sırtın.
Çünkü pamuk tarlalarında güneş çoktan batmıştır.

4.

Biz yetiştikçe saati erkene çeker zorba
Omzumda iz yapmış iplerin
Ucu kimin avucunda?

Güze dolandım

Güzden ve güzelden

Ayrın beni

*

Arkamızdan koşana sarılalım

Gölge olur

Ölüm olur

*

Fanus us usumda bitki kökleri

İliştirilmiş ruhlarımız

Derme çatma acıların ifadesi

*

herkes uykudayken, kediler, köpekler, tilkiler ve insanlar. dünya
bir başka sabaha bir başka zamana uyansa. ve herkes kediler,
köpekler, tilkiler ve insanlar bu zamana uysa.

*

sabah erken kalktım. rüyalarımı yıkadım. fırının yolunu tuttum.
ekmek aldım. her şey yolundaydı. trene yetişmek için koşan
kadın. üşümüş kedi ve köpek. geriye dönerken ekmek elimden
tuttu. sıcacıktı elleri. ocağa yumurta koydum. tuz attım. ocaktan
aldım. yumurta kendini soymaya başladı. bıçağı elime aldım.
peynir zeytine bir şeyler diyordu. neyse ki nehir uyandı.

*

Sessizlerin seslerini duyuyorum.

*

Şiir sızıyor güzden/ kovanı doldur şair.

Nevzat KONŞER

MAKAS

-eskiye ve silinmemişe-

bazen eskileri kaldırmak çözüm değil
bir düz yazı bile yetebilir bazen bir anıyı çağırmaya
kimine göre kimilerinin gözü de kalabilir üzerinde
kimine göre kıcı kırık bir sandaldır bazı adamlar
oysa gemiler yanmıştır avlusunda bazı denizlerin
tayfalar varamamıştır bir tek bunun farkına!

sen iyisi mi dünyayı mutlu etmeyi dene
çünkü herkesin karşısında az biraz mutsuz bir dünya vardır...
mutlu olmak için çalışma, mutlu etmek için kendini dağıt
sarhoş olup ayık bir öpücük yükle zamanın dudağına
sonra azar azar unut bütün bunları

bazen eskileri kaldırmak çözüm değil
sandıklar ne kadar derin olsa da kokuyor içleri
ama yıkanmıyor, temizlik bir anı için oldukça lüks
bir anı için geçmişe danışmak lazım!

yazgının dallandığı yere makas vurulmuyor!

Mehmet RAYMAN

GÜZ DÖKÜMÜ

senden yoksunum
gözümün ucunda bekliyor gece
sıla nerde kaldı ben nerdeyim
gurbetin gurbetine düştüm
oyasız bir dil kalmış cebimde

acıımız bir bütündür hayatta
göğsüme vuran kaynakların suları
ikinci güneşinden süzme kapımız
denginden bakıyor gelene gidene

bir sevinçle parlar
içimdeki koşuma hazır atlar
bu yatakların içinden bir sen geçtin
uzakların çekim alanı gün küpesi
gözüm kulağım bir ıplıtı meme

elim sende desem bile
bu yalnızlık içimden büyür gider
yeşilimsi bir baharın muştusudur
güz dökümü giydiğin elbiseler

Tan BABÜR

ULAŞTIRMABAKAKALANLIĞI

eminönü vapurumuz acele etmiştir.
lütfen hareket etmeyiniz.

Barış ERDOĞAN

BÜYÜ

oynat bir sözcüğün yerini
büyüsü bozulsun şu şiirlerin
büyü, dizenle düzende

çıkart sözcüklerden birini
şşırsın şiir: ben bu değilim
büyü, taşı gediğine koyanda

kaldır şairin adını şiirinin altından
şiir kıs kıs gülsün: beni bilirler
büyü, üslupla usturuplu olanda

bir dize kalsın şiirden yarımca
şair ayakta: bizde yok darılmaca
büyü, kalamı bulduranda

bir dize ekle istersen araya
bir ur bir apse oluverir dizelere
büyü, özle özende

imge yığını değilim efendiler
damga yığınıyım bilene
büyü, eklemeyip çıkaranda

Zabit KARAKÖSE

GÜZ TÜRKÜSÜ

geldin sonbahar buyur içeri
ağaçlar alkış tutuyor buna
toprağa düşen elleri

kır kahvesinde oralet içen çocuklar
ve önünde cilbab giyinmiş kızlar
hepsinin aklında aynı suâl

annem işte... biber salçaları işte
her güz dirseklerine değin kırmızı
aklında rahat geçirebilmemiz kışı

“yazın bittiği her yerde söylenir”
tek değnektir yaz bitince yazı
size teşekkür ederim ülkü tamer

sarı yollar... şemsiyeler... kısa günler
ayazlar... betonlar... aceleci insanlar
ah... oysa ölüm ve gece ne kalender

dördü eylülün... arnavut kaldırımları
safran çiçekleri mezarlığa göç etmiş
cinozoğlu neslihanı ile sonrası

geldin sonbahar buyur içeri
ağaçlar nü resimler kadar çıplak
toprak... nihayet... yaşamak sanrısı

Kütahya, 2016

Şerif TEMURTAŞ

KAYIP BİR ÜLKEDEN

aşıp da geldim bulutları
hangi taşı kaldırsam
ah çıkıyor altından

bayır dere
yoksuzluğun kanıdır akan
baykuş konsun ocağına
tarlada terimizi çalan

kavruldu yaşam
toynak sesleriyle geçtim kederden
vardım kapısına
isyan ile

okyanusa dalar gibi
daldım sevdaya
gözlerin diyorum
biri şiir diğeri ırmak

ah
kuşatılmış bir yaşamdan
haykırarak çıkılır ancak

Haziran 2016

Tunay ÖZER

ÇİÇEK DÜRBÜNÜ

dünya sürekli bir baş dönmesidir
bir tekrardan üretir kuşlarını zaman
sen som sadeliğin ustası
bir sevgili nişane
olarak bakınca acının erguvanından
kavruk havzalardan
durgun bir göle
şenlikli bir nilüfer göçü başlardı
sırrını açtıkça kapatan
iksirin rahmi
bir işaret taşı hep
boşluk içinde boşlukta
saklı bir döngüyle
meneviş saçardı o göle
karanlığın çapasıyla sürülen
bulut tarlasından
patikalara ayrılık tohumları düştü
bir baş dönmesiyle
geçtiğinde zaman
kanatlarıydı mesafeler
sen som sadeliğin ustası
bir sevgili nişane
olarak bakınca acının erguvanından

Perihan BAYKAL

KARA DELİ(Lİ)K - YA DA- SİYAH LOTÜS

size de olur mu?
haritalara bakarken, basıp +'ya: büyük, daha büyük
denizlere rastlayınca
nasıl aniden bir boşluk duygusu
derinlik
ve korku

ah, nasıl da ölümlüüz!

“sen sus!” diyor kalbim aklıma
(yoksa aklım mı kalbime?)
bir patlangaç bulur patlatırız
bahar olur gül ekeriz bahçeye
bol verimiz bir süre rüyaya uykuyu
bak şu kitaplar var daha okunacak
pırıl pırıl ciltleri

sen seversin opus magnum şeyleri
hem bak uzaylılar sinyalgöndermiş
doksan dört ışık yılı öteden
var demek bir diyecekleri

kelebek camımız açık mı kalmış, peki
kayıpları sayalım, tut yakalayalım
yüzü yoktur hiçbir hırsızın, belle bunu
hem zaten ömür dediğin ne ki
mülklerin en arsız
Orfeus çalmış çalmış
bitirememiş

kalbim asi, dünya başımda
dönüp duran kın kanatlı bir böcek
-ölümcül
ve ölümsüz!-

“sen sus!”

hem zaten
aynı anda baktılardı geriye
Orfeus
ve Angelus Novus

Tataryen LOKMAN

HANGİ GÖK?

Gün gelir. Bülbül de susar
Yeni bülbüller yerleşir. Dallarına ağacın.
Terk edilmiş bölgede acı çiçekler
Bilinmeyen uzak dağlarda ağlar. Çöl
Rüzgârla bir, toplar. Buz tutmuş
O çok eski haritasını. Asar
Kendini upuzun ipiyle bir çüce
Ki nice devler görmüştür. Hiçliğin
Öbür ucunda geceye açan
Güneş yüzlü çocuk. Saçları kapkara
İnmiş göklerinden. Hangi gök?
Yırtıla yırtıla maviliğine dürülür
Hiçkırın hangi yalnız gecelerinden senin?

**KENDİMLE KONUŞTUĞUM
CİNAYETLER**

Doğrudur!
Yılları hesaba katmadığım hatta akşamı bitiremediğim
Soğuk bir caddenin ortasında
ölü sarhoşları dinlediğim ara sıra
Bütün dinler bir Tanrı'nın peşindeyken
arkamı dönüp gittiğim
Kime anlatacağımı bilemeden yatağa çivilenen ellerimi
Merhameti bekleyen onca acı düşmüşken kuyulara
Doğrudur!
İncindiğim bir gülün yaprağından

Doğrudur!
Günahlarımı sırtımda taşıdığım hatta inancımı astığım dala
Yerimi yadırgamaktan deliler arasında
mutlu insanlar aradığım
Unutmak isterken indiğim merdivenleri
göz göze geldiğim bir aşka
Tam bir şey diyecekken boğazımda yumrulan sözle
Bir zarfın içinde düştüğüm yollara
Doğrudur!
Kapıda beni bekleyen ihanetin
gazetelere cinayet diye geçtiği

Doğrudur!
İçimde dövülen yerlere güzün gelip hoyratça yerleştiği
Kül tablasına sigara izmaritleri biriktirip
ateş böceklerimle oynadığı
Başımı kaldırmak isterken
tersini çevirdiği takvim yapraklarının
Neye benzediğini bilmediğim semtlerinde
duvarları yumrukladığım
Eteğimi çektikçe herkesin bana rastladığı
Doğrudur!
Üç beş sarı yaprağın peşinde kendimle konuştuğum

Doğrudur!
Konforlu trenlerde sıkışıp kalan sosyetik yolculara
aylak aylak baktığım
Nasıl kafa yorduklarını düşündüğüm olmuştur dünya işlerine
Köklerimi bir tepeden yuvarlanarak aradığımı saklayamam
Tanrı'nın bile nereye düştüğümü bilmediği
kaya parçası sandığı
Kiminkinden temizse ellerim oraya çağıracağı aşkın
Doğrudur!
Yaşıyormuş gibi bir kalp işçisinin beni yeniden dirilteceği

Çıktı!

Nedret Gürcan'a Mektuplar

mektup

Haz. Turgut Çeviker

Ve Yayınevi, İstanbul, Ekim 2016, 384 s

**HÜZÜN GECELERİN YAPRAK
KARASI**

gökyüzü karanlık bir gece, gri
başka bir renginde başak sarısı
ve sabit ve subut
ve hasat bahçesi
ey mavi duruluğum
ey başat dinginliğim
ey özgürlük
büyüemiş saç örgüleri henüz
ey çocuk kalmış geceler
yürürsen sen yürüsün
koşarsan mavi atlas olsun göğüslerin

dilin şiir olsun
ay bölsün uykularını
şirin güneşlerde emzirdiğin rüyalarına
adım at, korkmadan
doyur ellerindeki zehir
ve dingin ve siyah ve ten düşesi
bilsem ki keskindir arzu nöbetim
ve vurgun ve ihtilal ve isyan çıkar
her liman gecenin beyaz düşüdür
bu inkâr bu susku can bilmececi

sandığın ateşin ruhudur cezbe
üç adım ifritin sebastiyanı
ağır bir kilidin kemirdiği kırmızı elma
şairler buna ham yalan demiş
bir gece ansızın göktü yarılan
dört melek ağzıyla getirdi erik
sanma ki dilimde bir eyyam üşür
bir dilek bir uğur bir cin'di sözüm
hangi karanlık çıplak değil
hangi şair su içmez
bir perinin avuçlarından
şişkin bir parmakla sıktığım
ve candır hem canan ve ölü bir ten

ey benim illetim, şüpheci canavarım
hüznüne darbe indiren iblis
geceler ölür yapraklar ise can derdinde

13 Temmuz 2013

**Ve Yayınevinden
yeni şiir kitapları (İstanbul, Ekim 2016)**

- * Süreyya Aylin Antmen, *Geceyle Bir*, 72 s
- * Süreyya Aylin Antmen, *Sonsuzluğa Kiracı*, (2. baskı), 64 s
- * M. Bülent Kılıç, *Sımoğlu Süleyman Kıssası*, 40 s
- * Nima Yuşic, *Ey İnsanlar*, Çev. ve haz.: M. Bülent Kılıç, 96 s
- * Barış Acar, *Toz / Dust*, İngilizceye çev. Çağdaş Acar, 64 s

İÇİNDEKİLER
Cilt: 17 Sayı: 193 - 204
Ocak 2016 – Aralık 2016

(Ayrıca içindeki rakamlar sayıyı, sonrakiler sayfayı gösterir.)

ABACI, Tahir	: Şiirde Tematik Alanlar (1) Tema Deyince... (194) 2	BULDUK, Nesrin	: Yolculuğu (şiir) (195)11
	: Yapısalcı-Göstergeci Eleştirinin Çıkmazı (195) 4	BÜYÜKAŞIK, Utkun	: Haberiniz Ola (şiir) (197) 9
	: Utarit (şiir) (196)16		: Tekrar (şiir) (200)14
	: Ey Ruh, Geldiyen... (197) 2	CANER, Fırat	: Elbet (şiir) (193)14
	: Kumpanyadan Kulise (198) 2		: Vur Emri (şiir) (197)14
	: İnsanlar ve Hayvanlar (199) 2		: Ağâh Efendi (şiir) (194) 8
	: O Gizemli Kuşlar (şiir) (200) 2	CEM, Hakan	: Hançer (şiir) (202) 7
	: Romantizm (şiir) (202) 1		: Kapıdaki Anahtar Dönünce Kendine (şiir) (194) 3
AÇIKGÖZ, Döndü	: Gün Kesigi Yaralar (şiir) (194) 5		: Bir Ayrılık Büyür İçimizde Ölüm Olur (şiir) (197) 1
	: Uzak Ülke İstasyonu (şiir) (199) 7	CENGİZ, Mehmet	: Demirsiz Pencere Türküsü (203) 1
	: Kendimle Konuştuğum Cinayetler (şiir) (204)11	ÇAĞLI, Leyla	: "Nasıl Bilirdiniz" (202) 13
AKBULUT, Okan	: İyi Orta Gol Getirir (şiir) (202)13	ÇAKIR, Murat - PEKER Hüseyin - ÜNAL, Hülya	: Murat Çakır'ın "Pornografi" Şiirine Üçlü Bakış (197) 6
AKÇA, Fatih	: Acem Çiçeği (şiir) (195) 3		: Sumbül Anılar (şiir) (194)12
	: Su Ufku (şiir) (201)16	ÇANKAYA, Ünsal	: Acımın Tuzu (şiir) (196) 3
AKDAĞ, Adnan	: Dağ (şiir) (198)11		: Gelmez Arkamızdan (şiir) (198)10
	: Kurbağa (şiir) (201)15		: Rüyasız Uykularda (şiir) (200)12
ALEMDAR, Hüseyin	: Yabancılaşma Parantezi (193) 6		: Sahici (şiir) (202)16
	: Lale Müldür Çıkmazı (196) 8	ÇELİK, Âba Müslim	: Anımsamalı (şiir) (204) 7
	: Fazıl Hüsnü Dağlarca İçin Yüz Tanı 100 Tanım (199)12		: Uludağ'ın Güney Memesi (şiir) (201) 1
	: Taşbaskısı (şiir) (200) 1		: Bir İnegöl Masalı (şiir) (203)15
	: Tanklar Güvercin Öldüremez (şiir) (201) 3	ÇİFTÇİ, Halim	: Susuyorduk (şiir) (195)16
	: Bir Otelin İki Odası - Şiir: Oktay Rifat (203) 8	DADIR, Bekir	: Orada Bir Eylül (şiir) (200)13
ALP, Ertan	: Erk Şiirleri-1 (197) 5		: Kül Saatleri (şiir) (202)13
ALPER, Yusuf	: Ne Karmaşa Ne Maşa (şiir) (199) 1	DEĞİRMENCİ, Turgay	: Acı (şiir) (204) 1
ANGI, Hacı	: "Bir Köy Enstitüsü'nün Anıları" Kitabından (200)10	DEMİRAY, M. Güner	: Vuslat Kuşu (şiir) (194)15
	: "Bir Köy Enstitüsü'nün Anıları" Kitabından II (201)2		: Ölüm (şiir) (199)11
ANGI, Suat Kemal	: Tarh (şiir) (193)15	DEMİRTAŞ, Rasim	: Karşılaştırma (şiir) (194)16
	: Selametle (şiir) (201)13		: Gelen Bahar (şiir) (196)16
APAYDIN, Ece	: Tanık (şiir) (204) 7		: Martılar ve Vapurlar (şiir) (198)10
ARACAGÖK, Didem	: Cennete Bir Akşamüstü (şiir) (181)15	DENGİZ, Deniz	: Çıkış (şiir) (200)15
ARAKLI, Serap Aslı	: Ayna ve İğne (şiir) (194)16	DİNÇER, Erdinç	: İlk Buluşma (şiir) (202)12
ARSLAN, Gökhan	: Günçeviren (şiir) (193)16		: Şiirler (198)15
ARSLAN, İçsel	: Şehir Efsanesi (şiir) (196)11		: Su (şiir) (198) 9
AVŞAR, Sevil	: Bir Aşkın Şiiri (203) 6		: Halat ve Kâğıttan Gemiler (şiir) (202)14
BABÜR, Tan	: İşte Bunu Seviyorum (şiir) (202)11	DOĞAN, Ahmet Şerif	: İbrahim (şiir) (204) 3
	: Ulaştırmabakakalanlığı (şiir) (204) 9	DOĞAN, Altan	: Belit (şiir) (204) 1
BAHTİYAR, Naci	: Havva (şiir) (195)15	DOĞAN, Oresay Özgür	: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları III (193)10
	: Susmanın Terazisi (şiir) (198)15		: Taklit ve Arınma İşlerinden (şiir) (194)16
	: Kumaş İşçisi (şiir) (201) 8		: Pin İçin Yazılar (şiir) (195)13
	: Gerçeği Delilikte Aramanın Şiiri (203)10		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları IV (196)10
BARUT, Ali Asker	: Şiirin Terazisi (şiir) (197) 1		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları V (197)10
BAYKAL, Perihan	: Seçilmiş Kelimeler Bahçesi (şiir) (195) 3		: Bölünmez Bir Yakınlık İçin Zil Sesleri (şiir) (198) 7
	: Kabuğum Bir Yalıyar Denizliğinde Durur (şiir) (200)16		: Kavis (şiir) (200)13
	: Kara Deli(li)k -ya da- Siyah Lotüs (şiir) (204)10		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları VI (201)10
BAYRAKÇEKEN, Onur	: Rosa'ya Akşam Daveti (şiir) (194)15		: Şiir İçin Bilinçaltı Paragrafları VII (202) 8
BAYRAM, Dilek	: Dönüşüm (şiir) (199) 3		: Cezip İçin Hüzün (şiir) (203) 6
	: Mimesis (şiir) (203)14		: Muktedir (şiir) (204) 5
BEKTAŞ, Gürsel	: Konuşurken Sessizlik (şiir) (199) 9	DOĞRU, İsmail Cem	: Anlamsız (şiir) (198) 5
	: Elinin Duyduğu Ses (şiir) (201) 9	DÜZGÜN, Öztekin	: Aralıkta Haziran Söylencesi (şiir) (194)13
BOZAN, Yılmaz	: 'Şiiryüzüm'e (şiir) (196)11		: Bir Akşam Vakti Şiir Okumak (194)10
BUÇAK, C. Tanju	: Üçgen Açıkların Kareye	EFE, Hasan	: Şairlere Sözümüz Yok! Şiir Severler Nerde? (195)14
			: Gerçekten "Sesim Seninle Her Yerde" mi? (198)12
		EKER, Necati	: Sina Akyol İçin Anlık Bir Yazı(202)14
			: Bu Şehirden Göç Düşü (şiir) (194)11

ENCİ, Sema	: İki Bin On Beş Aralığı (şiir) (193)11	GÖNEN, Tuncer	: Bir Çocuklar Ölünce Yıldız
	: Arrest (şiir) (195)11		: Düşer (şiir) (197)16
	: Kırgınlık Bildirgesi (şiir) (197)15		: İki Boyutlu Evler (şiir) (199) 9
	: Sessizlikler (şiir) (199)16	GÜLER, Nursel	: Ağrı (şiir) (199) 7
	: İçimdekiler (şiir) (201) 9	GÜZELDERE, Hakan	: Yıkın Putları Sarılın Kadınlara(193)11
	: Üzgünlük Risalesi (şiir) (203)13	HAMAMCI, Engin	: Hayal Taşı (şiir) (198)13
ERÇELİK, Ersan	: Ayrılık Çeşmesi (şiir) (202) 1		: Yokluğun Yankısı (şiir) (203) 9
ERDOĞAN, Altay Ömer	: Taş Mahal (şiir) (194) 9	ILDIZ, Hasan	: Yağmur Tanesi (şiir) (202)11
	: Yolun Anlamı (şiir) (196) 1	IŞIKER, Nihan	: Çeşm-i Zülfikâr (şiir) (193) 1
	: Yiten (şiir) (198)16		: Belki... (şiir) (195)13
ERDOĞAN, Altay Ömer -			: Sor (şiir) (196)16
PEKER Hüseyin	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:		: Biz En Çok... (şiir) (198) 9
	İnsanın Aynası İnsandır;		: Hazan-ı Nazenin (şiir) (199)16
	Ahmet Çakmak (199) 6		: Kestane Yalnızlığı (şiir) (200)15
	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:		: Bile Bile (şiir) (202)16
	Şiir Yazmaya Mecbur, Muhalif		: Anla (şiir) (203)16
	Olmaya Daha Bir Mecbur Şair;		: Küçüğüm (şiir) (204)16
	Murat Çelik (200) 6	İRDELMEN, Barbaros	: Yıldızlar (şiir) (203)12
	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:	KABAPALAMUT, Korkut:	Bilge'nin Seyir Defteri (195) 2
	Sözcüklerin Değerini ve İşlevini		: Eksik Deniz (şiir) (196) 1
	Bilen Bir Şair; Salih Aydemir (201) 4		: Üzgün Günlük (197) 4
	: İki Şairden Bir Şaire Bakış: Ters		: Üzgün Günlük II (198) 4
	Dille Oranlar Yaratan Bir Şair;		: Üzgün Günlük III (199) 4
	küçük İskender (202) 4		: Üzgün Günlük IV (200) 4
	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:		: Üzgün Günlük V (201) 2
	Dünyayı Delilik Kurtaracak;		: Üzgün Günlük VI (202) 2
	Lâle Müldür (203) 4		: Üzgün Günlük VII (203) 2
	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:		: Üzgün Günlük VII (204) 2
	Enis Batur'un Yanık Dîvanı;	KAÇAR, Ozan	: Çağrılmayan Yusuf (şiir) (201) 7
	Sonsuz Dîvan (204) 4	KALENDER, Arife	: Doldu (şiir) (193) 1
ERDOĞAN, Barış	: Kar Gibi Gibi (şiir) (194)15		: Haziran Çocukları (şiir) (203)16
	: Bükreş Barında Zencefil		
	Yuttum (şiir) (197) 9	KARA, Erkan	: Şair Şiiriyle Saflık ve Sevgi
	: Söğüdün Eğildiğinden Su		Halinin de Çekimi Olabilmeli (194)12
	Habersiz (şiir) (199)10		: Sözü'n Ustası (şiir) (195) 1
	: Elmalandım da Duruldum(şiir)(202) 7		: Bileceğiz (şiir) (198)15
	: Büyü (şiir) (204) 9		: Şiirde "İnsan"a Söz Vermek (202)15
ERGİNBAŞ, Şerif	: Kuyu Başında Vurulan'a Şiir	KARACA, Uğur	: Karıncadan Sor Adresimi (şiir)(198)15
	(şiir) (193)16	KARAÇOBAN, Aytekin	: 1000+1 Soru (şiir) (194)11
ERKEKLİ, Osman Serhat	: Günlük (193)14		: 1000+1 Soru (şiir) (196) 5
	: Günlük (194)14		: 1000+1 Soru (şiir) (198)11
	: Kelebek (şiir) (195) 1		: 1000+1 Soru (şiir) (200) 7
	: Günlük (196)14		: 1000+1 Soru (şiir) (202)11
	: Günlük (197)12		: 1000+1 Soru (şiir) (204) 1
	: Günlük (198)14	KARADAŞ, Muammer	: Issızlıklar, Yalnızlıklar,
	: Günlük (199)10		Umarsızlıklar (şiir) (194) 6
	: Günlük (200)12	KARADENİZ, Seval	: Şeytan Minaresi (şiir) (193) 7
	: Günlük (201)15		: Masal (şiir) (195)12
	: Günlük (202)10	KARADENİZ, Sinan	: Kuş Yankısı (198)16
	: Günlük (204) 6		: Paradoks (şiir) (200)16
	: Kök Salmanın Şiiri (şiir) (203) 1	KARAKAYA, Abbas	: Ümmetin Böbrekleri (şiir) (195) 9
FINDIKÇI, Metin	: Davet (şiir) (193)16		: (Doğayı) Dinle Küçük Adam
	: Ölüm Belirtisi 1 (şiir) (195) 1		(şiir) (199)10
	: Külrengi (şiir) (203) 5		: Yolculuk Şiirleri II: Çorum
FINDIKÇI, Metin -			(şiir) (202)16
MERCANOĞLU, Salih	: Bekleyiş (şiir) (200) 1	KARAKAYA, Müstehir	: Yaşamın Kıyısında Döngü
	FİRUZİ, Elif : Güz (şiir)		Ya da Hayatın Çepeçevre Issızlığı:
	(193) 3		Ayşe Eren'in "Biri Çeksin..." (193) 8
GENÇ, Ozan	: Olamaz mı Yani? (193) 2		: Karşılaşma Baladı (şiir) (197)13
	: Artık Etkinlik Yok, Çorba Var (194) 4		: Şiir Ayrıksı Dili Konuşmaktadır
	: Ozanspor: 35 - Okur / Dinler		Ya da İnan Arslanboğan'ın... (198) 7
	Spor: 1 (195) 6		: Hüzü'n Gecelerin Yaprak
	: Ozan ve Kedi mi? Kalsın... (196) 2		Karası (şiir) (204)11
GİRGİN, Mehmet	: Kara Aforizmalar (196)15	KARAKÖSE, Zabit	: Güz Türküsü (şiir) (204) 9
	: Kara Aforizmalar (197)14	KARATAŞ, Hande	: Benim Adım (şiir) (182) 8
	: Kara Aforizmalar (198)14	KARAYAZI, Mahir	: İyiydi (şiir) (194) 1
	: Kara Aforizmalar (200)14		: Tuz Gibi (şiir) (196)16
	: Kara Aforizmalar (201)14	KARIK, Elif	: Çıkarma İşareti (şiir) (197)15
	: Rüzgâr Öğüdü (202)15	KAVAS, Yaşar	: El Sallarken Diktiğim Anıt
	: Rüzgâr Öğüdü (203)14		(şiir) (194)13
	: Rüzgâr Öğüdü (204) 8	KAYA, Emin	: Olasılık (şiir) (193) 9
			: Söz Bükü (şiir) (199)16

KILIÇ, Beytullah	: Ters Yeşil (şiir) (195) 9	: Kesik (şiir) (197) 3
	: Dik Duran Ağaçlar Dikeceğim	: Lizol ve Diğer Muhtelif
	Gölgeme (şiir) (197)14	: Şeyler (şiir) (199) 9
	: “Geçtiği Her Şeyi Öpüyor Zaman”	: Kahve Lekesi (şiir) (201)11
	Ekseninde Enver Ercan Şiiri (198) 6	: Bellek (şiir) (203) 9
	: İki Şair, İki Dünya: Mehmet	ÖZGÜL, Damar Orhan
	Karaca - İdris Sezgin (199) 8	ÖZKAN, Recep
	: Sıdika'nın Çizgi Demeti Dokuz	: Süre (şiir) (196)15
	Katlı Sıdika -Deniz Durukan (202) 6	: Hiç Değilse (şiir) (182)13
	: Işığın İlk Hacmi (şiir) (203) 9	: Rüyaya (şiir) (195)13
KILIÇ, Mustafa Ergin	: Kalp Falı: Aç Bak (şiir) (195) 3	: Doyum (şiir) (200)15
	: Dinle(n)dim (şiir) (197)13	ÖZTEPE, Ozan
	: Ocak Taşı (şiir) (199)11	: Memleketimden İsyan
KONŞER, Nevzat	: Bir Güvercin Ölür Ankara'da	Manzaraları: VI. Devlet
	(şiir) (198)12	Malı (şiir) (193) 5
	: Makas (şiir) (204) 9	: VII. Son İki Eylül (şiir) (195)15
KORKMAZ, Hüseyin	: Küçük Notlar -7 (193)12	: VIII. Gölge Rüzgâr (197)12
	: Küçük Notlar -8 (196)12	: IX. Dut (şiir) (199) 3
	: Düş'e Kalka (şiir) (198) 5	: X. Höt! (şiir) (201) 9
	: Sessiz Diken (şiir) (201)16	: XIV. Tunceli Yazıtı (şiir) (2013)13
	: Bozkır Sılası (şiir) (204) 6	PEKER, Hüseyin
KOYUNCU, Fahrettin	: Mezopotamya (şiir) (195) 7	: Gonca Özmen'in Saklı Kalan
	: Karanlık Mıdır İzmir? Git	Dünyası (193) 4
	Ordan (197) 7	PEKER, Hüseyin -
	: O Pasaport Burda Geçmez(şiir)(299) 3	ÜNAL, Hülya Deniz
	: Kısıkrak (şiir) (202) 7	: Bir Şiir, İki Yorum... (195)10
	: Çırpımış (şiir) (204)16	: Üç Şairin Serpiştirilmiş Dizelerine
küçük İSKENDER	: Delinin Firarı (şiir) (198) 1	İki Şairin Yorumları (196) 6
KÜÇÜKOĞLU, Emre	: İncinme (şiir) (193)11	PEKER Hüseyin - ÜNAL,
LOKMAN, Tataryen	: Anımsız Çocuklar (şiir) (199)16	Hülya Deniz - ÇAKIR, Murat : Murat Çakır'ın "Pornografı"
	: Hangi Gök? (şiir) (204) 10	Şiirine Üçlü Bakış (197) 6
MERCANOĞLU, Salih	: Aşk (şiir) (197) 1	: Pitane'de Sabaha Karşı (şiir) (198) 1
	: Kısa Şiirler (şiirler) (203) 7	PEKER Hüseyin - ERDOĞAN,
MERCANOĞLU, Salih -		Altay Ömer
FINDIKÇI, Metin	: Bekleyiş (şiir) (200) 1	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:
ODABAŞ, Volkan	: Sabırsız Bir Kış İçin (şiir) (203)16	İnsanın Aynası İnsandır;
OĞUZ, Cihan	: Şecere (şiir) (194) 1	Ahmet Çakmak (199) 6
	: Since 1963 (şiir) (199) 1	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:
	: İhtiyarlar Erken Kalkar (şiir) (204)16	Şiir Yazmaya Mecbur, Muhalif
OĞUZ, Mustafa	: Bildirge (şiir) (197)11	Olmaya Daha Bir Mecbur Şair;
	: Aforizmalar (201)14	Murat Çelik (200) 6
OLUKLU, İbrahim	: Zeytinin Yolculuğunda (şiir) (193) 1	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:
	: Vural Bahadır Bayrıl'ın	Sözcüklerin Değerini ve İşlevini
	Yazdıklarını Okurken (194) 8	Bilen Bir Şair; Salih Aydemir (201) 4
	: “Şair Dağın Doruğunda”,	: İki Şairden Bir Şaire Bakış: Ters
	Ama... (195)12	Dille Oranlar Yaratan Bir Şair;
	: Şuara İçin Not (196) 4	küçük İskender (202) 4
	: Şuara İçin Not (2) (197) 8	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:
	: Yaşarken Yaşarken / Kazdıkça	Dünyayı Delilik Kurtaracak;
	(şiirler) (198) 3	Lâle Müldür (203) 4
	: Şuara İçin Not (200) 8	: İki Şairden Bir Şaire Bakış:
	: İki Şiir Bir Okuma (201) 6	Enis Batur'un Yanık Dîvanı;
	: Bir Şiir Bir Okuma (202)12	Sonsuz Dîvan (204) 4
	: Nerede Bir Sözcük Görsem	POPE, Jacquelyn
	(şiir) (203) 5	(Çev: Ümit Şener TA)
	: Hasan Bülent Kahraman'ın	RAYMAN, Mehmet
	Edebiyata/Şiire Bakışı	: Akşamın Dizesi (şiir) (202)11
	Üzerine (204) 6	: Sözü'n Özü (şiir) (194) 8
ÖKSÜZ, Yunus Emre	: Kırık Ney Taksimi (şiir) (194)15	: Tomurcuk Düğme (şiir) (200)16
ÖMER, Mine	: Özletmek İçin İcat Edildi	: Ay Serini (şiir) (202) 9
	Savaşlar (şiir) (196) 5	: Güz Dökümü (şiir) (204) 9
ÖNDER, Hızır İrfan	: Üçlemeler (şiir) (193)14	SELENGA, C.
ÖRÜ, Belce	: Parmakularımda (şiir) (197)11	: Tek Kişilik.. Çift Perdelik
ÖZ, Musa	: Biten Değildir Yaz (şiir) (195)12	Bir Oyun (şiir) (195)11
	: İlkbahar (şiir) (198)13	: Hayal Konçertosu
	: Yazlıktır İnce Bedenin (şiir) (201) 5	ve Dans (şiir) (197) 9
ÖZEN, Tolga	: Kargalar (şiir) (204) 7	: File Çorap (şiir) (199) 5
ÖZER, Tunay	: Gül Saati (şiir) (202)13	: Ölümün Geçmek (şiir) (201) 7
	: Çiçek Dürbünü (şiir) (204)10	: Hatıranın Güzel Gazabı (şiir) (196)13
ÖZEŞER, Selma	: Eğer Tanım Kaldırsaydı Aşk	: Şehvetin Karanlığı (şiir) (203)15
	(şiir) (195) 7	: İki Şairin Serpiştirilmiş
		Yorumlarını Okurken Kırılan
		Şeyler (şiir) (197) 7
		: Yas / Yalnızlık (şiirler) (199)13
		: Ege'den Köyler (198)10
		: Samsun (şiir) (199) 7
		: Kûfür (şiir) (194) 3
		: Günler Geçtikçe (197) 5
		: Ben (şiir) (201) 1

İHTİYARLAR ERKEN KALKAR

İhtiyarlar erken kalkar
Uyku siktir çekmiş
Yastıkta bitmeyen dikenler

Sabah aç karnına sade kahve
Avcılar Kıraathanesi'nde toplaşır
Her biri barut fıçısı

Dilinin ucunda tutar izmariti dedem
Gıdım kala yakar yenisini
Ateş alır kahkahalar

Bankalar sırtında kambur
72 taksitte alırlar canını
Şifresi çift sıfır, bir, ki

Azraile görünmeden eve dönerler
Cepte torun torba için Çanakkale Şiiri
Yalan dolan manzumeler

İhtiyarlar geç ölür
Ön otopsi yeter doktor için
İmam uzatmaz Sübhâneke'yi

Fahrettin KOYUNCU

ÇIRPINIŞ

Çırpınma çalışmaları yapıyorum:
Aklını eline almış bir orta yaşlının utancını arıyorum. Kimse,
balıklama daldığı utanca ortak olmak istemiyor. Gülyüyor
herkes. Bir çelişkiyi onaylıyor yani.

Çırpınma çalışmalarına devam:
Yüreğime takılan oltaya dayanacak mıyım daha? Kırık
kanatla uçabilecek miyim?

Kova kova hayat dökmeliyim denize. Martıların yaralarını
sağaltmalıyım.

Ben kimin yerine çırpınıyorum?

BEKLEMEKLER

Aradığını bulmuş bir huzur oturur bekler evde şimdi,
inen günle bir, yokuşun kolundan tutup çıkan yorgun
gölgemi.

Beni kendimle barıştıran sabır, dağları düz eyledi,
düzlüğü çiçekli kırlarla süsledi de yaz kış
durup böyle uzun bakmışlığım yoktu aynalara
aynalar ki, üzgün, solgun suretime alışkın.

Aklı kandıran kalbin lâl sesiyle dedim ki;
-Yandım ve kalan küllüm örtü de geçmişti,
vazgeçmedi tenin hasreti beklemeyi.

Buradan bakınca görüyorum kapayınca gözlerimi,
gençliğin baharat kokulu, serin çarşı içleri,
güvercinli avlular
sesin renge karıştığı kalabalık meydanlar.

Ve hâlâ geçmesini bekliyor liseli bir kız
gecenin sabaha döndüğü ıssız vakitlerde
kalbinin sokağından
dudağında ışıltı ilk sevgiliyi.

Uzak yollara gidesim var da, su döküm yok ardından,
kimimkimsem ol, gel sokul, pencereme konan kuş.

Aradığını bulmuş bir huzur oturur bekler evde şimdi,
inen günle bir, yokuşun kolundan tutup çıkan yorgun
gölgemi.

Nihan IŞIKER

KÜÇÜĞÜM

öyle
yıldızlı gecelerde şiir yazılmaz küçüğüm
göz gözü görmediğinde
bakışlar kararınca
karalanır birkaç satır
sen de şiir istemiştin küçüğüm
payına pası çıktı gecenin
şair alamadı gecenin karasını
karartmışlar düşleri
sabahları da...

Yayın Yönetmeni	: Ramis Dara	Katkı Payı	: 25 TL.
Prodüksiyon	: İhsan Üren, Z. Ersin Erdem, Yalçın Oğuz, Halim Çiftçi.	Posta Çeki ya da Banka hesabı:	Ramis Dara adına açılmış; 6025702 numaralı Posta Çeki hesabı ya da Yapı Kredi Bankası Mudanya şubesi (567) Hesap No: 72092839 IBAN: TR37000670100000072092839
Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü	: Zühtü Engüdar (Alipaşa Mah. Konuralp Cad. Karnur Apt. No: 22 D: 3 Osmangazi – BURSA)	Baskı	: Akın Erim Matb. Hocalızade Cad. 7/27 Setbaşı – BURSA
Yazışma ve posta kargo adresi	: PK 68 16361 Ulucami – BURSA		
E- Posta	: akatalpa@hotmail.com		
Yayın Türü	: Yaygın süreli yayın. ISSN 1305 – 7685		

